

DIMITRIOS

nr.32 – august 2013

foaia parohială a Bisericii Sf. Dumitru - Poștă

www.sfantuldumitruposta.ro

CV DĂINTEL ȘĂPTĂMĂINII

Imposibilul posibil

pr. paroh Mihai Gojgar

Se vorbește foarte des de îndoiala lui Petru atunci când se relatează episodul Umblării pe mare a Mântuitorului și a momentului în care Simon se scufundă în apele învolburate. Textul este un fragment din capitolul al XIV-lea din Evanghelia după Matei (v. 22-34) și ne ispitește să îl hulim pe Petru pentru puținătatea credinței lui. Este posibil să ne cam grăbim cu aprecierile la adresa sa. Cum s-a spus de atâtea ori, creștinismul este o religie a curajului, a îndrăznelii. Nu a tupeului, nu a celui care forțează ușile, ci a celui care apasă hotărât pe o clanță, a aceluia care încearcă să răzbată, care vrea să treacă peste piedicile ivite în calea sa. Hristos este exemplul suprem al Omului echilibrat, Care și-a asumat dificultățile vieții și lumii în care a trăit și a învins. "În lume, necazuri veți avea; dar îndrăzniți. Eu am biruit lumea" (Ioan XVI, 33). Deci, nu e loc de timizi, de fricoși, de speriați. Desigur, ne încercăm aceste sentimente, de mai multe ori chiar, de-a lungul vremelnicei noastre existențe, dar niciodată ele nu trebuie să devină dominante ale clipelor ce ne despart de veșnicie. Lumea de astăzi este o lume care și-a pierdut încrederea în propriile forțe. Dar nu într-un sens secularizat mărturisim aceasta, ci în acele puteri dăruite de Dumnezeu. Sub aparența unor sloganuri imperialiste, "poți face ce vrei", "lumea e a ta" sau altele de genul acesta, ne mințim, mințim sau suntem mințiți, iluzionându-ne cu aparența unei vigori ce ne lipsește. Și cum observăm asta? În clipele când credem că lumea se va prăbuși odată cu noi, când totul se descompune odată cu visele noastre, când boala, sărăcia sau singurătatea ne dau târcoale cerându-ne dictatorial liniștea. Sunt acele momente când ne simțim slabi, când lașitatea ne domină și țărâna sprijină bărbia noastră. Aceasta este realitatea pe care o simțim la cei care vin la sfintele altare. Oameni care-și pierd optimismul și dorința de a învinge. Care uită că Dumnezeu poate răsturna orice situație, nu după bunul Lui plac, ci în momentele potrivite, după cum suntem pregătiți și

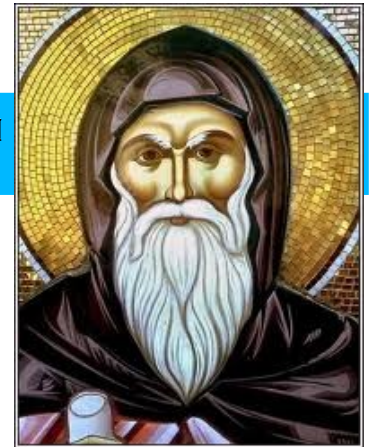
doritori. Și atunci, revenind la pericopa mai sus-menționată, cum să nu apreciezi încercarea lui Petru care solicită să meargă pe apă? Știa că nu este dat omului să facă asta, dar cât de entuziast este verhovnicul apostolilor dacă solicită ceva mai presus de fire pentru a ajunge la Domnul! Nu i-a fost frică, ci a sărit din barcă de îndată ce a primit acceptul Mântuitorului. Ar trebui să vedem aici entuziasmul unui om care a visat și care a încercat să aplice visul său. Petru a sperat că va merge pe apă și, deloc surprinzător, a reușit. A visa e frumos și necesar, doar așa ne putem îmbunătăți viața noastră și a celor din jur. Desigur că ne trebuie și echilibru, și decență a gândirii. Raționalizarea excesivă, calcularea cotei de risc duc la eșec însă. Așa a făcut și Simon, a "evaluat" puterea vântului și neputința firească a sa de a păși pe apă. Un calcul corect, nu? Nu, dacă în fața ta și dacă Cel ce te cheamă este Dumnezeu. Ecuația se schimbă complet atunci și e mai de folos să uiți că știi "matematica" acestei existențe. Să-ți lași toată greutatea minții să plutească peste valuri și să te dedici țintei tale. Ei bine, Petru nu a făcut asta. Dar, așa cum am spus la început, înainte de a critica îndoiala sa, ar fi bine să vedem două lucruri care ne lipsesc nouă și pe care el le-a demonstrat: curajul entuziast al unui început și credința că imposibilul nu este imposibil. Adică să ne dorim ineditul care ne salvează din platitudine, complezență și rutină și să alegem frumusețea și bucuria "noului". Și, în final, să avem îndrăzneala să pășim... chiar în imposibil. Petru a reușit. De am putea și noi... măcar câțiva pași, ca el.

DE CE SĂRBĂTORAREA TĂIERII CAPULUI SFÂNTULUI IOAN BOTEZĂTORUL ESTE ZI DE POST?

diac. Bogdan Bădiță

În data de 29 august, întreaga creștinătate sărbătorește Tăierea Capului Sfântului Ioan Botezătorul. Știm cauza uciderii Înaintemergătorului - că Irod, lăsând pe femeia sa cea după lege, a luat de soție pe Irodiada, femeia fratelui său Filip, împăratul Ituriei și Abilenei. Dar Ioan, apărătorul legii, nu putea răbda această fărădelege și îl muștra mereu, zicând: *Nu ți se cade să ai pe femeia fratelui tău* (Marcu 6,18). Din îndemnul Irodiadei, Ioan a fost închis. Prin glasul Sfântului Ioan, se certa legea cu fărădelegea, adevărul cu minciuna, crinul fecioriei cu buruiana desfrânării, cămara curăției cu magazinul dezmierdărilor. După un an de stat în temniță, Sfântului Ioan i se taie capul. Această poruncă a fost dată de Irod, îndeplinind orbește o cerință veche a Irodiadei, acum prin glasul Salomeei, fiica sa. Și vedeți pentru ce? Pentru un dans desfrânat. Vedem aici că păcatul atrage după sine alt păcat și drumul către iad continuă, căci prin această mare fărădelege, Irod atrage asupra sa și asupra familiei sale o moarte cumplită. Dar de ce este zi de post data de 29 august? Pentru că odată cu decapitarea Sfântului Ioan în cetatea Maherus, pe pământ s-a săvârșit o mare nedreptate. Să ne imaginăm cum stătea pe tron regele Irod, sărbătorindu-și ziua în desfrânări, iar Sfântul Ioan era întemnițat sub castel. Sus, pe tron, stă minciuna. Jos, zace în lanțuri dreptatea. Sus râde fărădelegea, jos strigă glasul legii. Sus se răsfăță desfrânarea, jos se sugrumă crinul fecioriei. Sus stă în lux Irod, jos zace în gunoi Înaintemergătorul. Sus se desfătează în multe mâncăruri păcătoșii, iar jos suferă

de foame cel mai mare sfânt, care niciodată nu a mâncat la mese omenesti. Sus, în palat, beau fiii pierzării, jos este însetat Botezătorul, cel care niciodată nu a gustat vin sau alte băuturi alese. Pentru că am argumentat acest post prin diferite comparații între starea Sfântului Ioan și starea regelui Irod Agripa, vă provoc la încă un joc de imagini. Decapitarea Sfântului Ioan este o zi de reculegere, de doliu și de întristare, pentru că s-a făcut, la o distanță relativ scurtă de timp, o mare fărădelege. Mare a fost păcatul tăierii celor 14.000 de prunci, dar foarte mare a fost cel al tăierii capului Sfântului Ioan. Mare a fost răutatea lui Irod Idumeul, dar mai mare este cea a nepotului său, Irod Agripa. Cel dintâi a căutat să ia viața Sfântului Ioan, acesta însă, i-a tăiat capul. Amândoi au purtat același nume, amândoi au stat pe scaun de împărați, amândoi au fost tirani, ucigași și călcători de lege. După porunca celui dintâi au plâns 14.000 de mame, iar acum se întristează toată creștinătatea. Atunci au rămas fără viață 14.000 de leagăne, iar acum rămâne lipsită toată lumea de glasul Sfântului Ioan, cel ce s-a învrednicit a-L boteza pe Însuși Fiul lui Dumnezeu. Bucuria acestei zile stă în faptul că, prin sfințenia vieții sale, Sfântul Ioan a biruit răutatea diavolului și a păgânilor necredincioși, dându-ne o adevărată pildă de post și rugăciune. Să îi urmăm exemplul și să trăim cât mai curat această zi, nevoindu-ne în post, rugăciune și fapte bune, asemeni Sfântului Ioan Înaintemergătorul și Botezătorul Domnului nostru Iisus Hristos.

SFÂNTUL DIONISIE EXIGUUL, SFÂNT DE PE TERITORIILE ȚĂRII NOASTRE, MARE OM DE ȘTIINȚĂ, OCROTITORUL STATISTICIENILOR

Ciprian Apintiliese

Ziua de 1 septembrie face pomenirea Sfântul Dionisie Exiguul, o personalitate aparte din rândul monahismului dobrogean, care și-a înscris numele în paginile de istorie bisericească. Cercetătorii biografiei sale l-au numit "erudit daco-roman", în completarea calificativului de "exiguul" sau "cel mic", pe care și l-a luat singur, în gest de smerenie. Canonizarea lui a fost hotărâtă în ședința din 8-9 iulie 2008 a Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române. Sfântul Dionisie Exiguul s-a născut între anii 460-470, în Scythia Minor și a murit între 545-550, la Vivarium, în Italia. Încă de tânăr, intră într-o mănăstire din Scythia. După o oarecare perioadă de formare în școlile și mănăstirile de aici, pleacă spre Orient pentru a cunoaște viața monahală din acele părți, urmând să se retragă la Constantinopol, unde rămâne până spre sfârșitul anului 496. La solicitarea papei Ghelasie, care avea nevoie de traducători din greacă în latină, Dionisie merge la Roma unde activează până la sfârșitul vieții, sub păstoria a zece papi. Aici a fost hirotonit preot, a lucrat pentru o vreme în cancelaria papală și a tradus multe scrieri patristice, din greacă în latină. Cassiodor,

biograful său, spune despre el că era "de neam scit, dar de maniere întru totul romane, foarte priceput în ambele limbi (latină și greacă, n.n.), cunoscător perfect al Sfintei Scripturi și al Dogmaticii". Totuși, opera sa cu rezonanță istorică rămâne, întocmirea calendarului creștin. În acea vreme era în folosință calendarul roman, care socotea anii începând cu data întemeierii Romei. După anumite calcule, Sfântul Dionisie a ajuns la concluzia că anul 753 de la întemeierea Romei reprezintă anul nașterii Mântuitorului Hristos, adică anul 1 al erei noastre creștine. Acest calendar a fost adoptat mai întâi în Italia, în 527, apoi în Franța, în Anglia, iar cu timpul în întreaga lume. Ulterior, cercetătorii au demonstrat că datarea are o eroare între trei și șase ani (părerile sunt împărțite). Rămâne foarte semnificativ faptul că, astăzi, întreaga lume folosește acest calendar creștin, întocmit de un monah din părțile noastre, motiv pentru care și este socotit ocrotitorul statisticienilor.

RUGĂCIUNE PENTRU FRĂȚI ȘI SURORI

Doamne, Ție mă rog, ține pe frații mei (fratele meu) și surorile mele (sora mea), dându-le lor sănătate, viață lungă și darul Tău cel sfânt, ca să umble în căile Tale și să facă cele ce sunt după voia Ta cea sfântă. Dă-ne, Doamne, de acum până la capătul vieții, să ne iubim și să ne cinstim unii pe alții, căci ce este mai bun și mai frumos decât a vieții frații împreună! Așa, Doamne, ascultă rugăciunea noastră și milostiv fii nouă, că bun și iubitor de oameni ești și Ție mărire înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

DE CE NU SE FAC NUNȚI ÎN AJUNUL PRĂZNICELOR ÎMPĂRĂTEȘTI?

diac. Bogdan Bădiță

În categoria sărbătorilor domnești sau a praznicelor împărătești, intră sărbătorile închinare Preasfintei Treimi, Maicii Domnului, evenimente din viața pământească a Mântuitorului și din istoria Bisericii. Numărul acestora este fixat la douăsprezece. Ele sunt ilustrate în naosul bisericii, dar mai ales, pe catapeteasmă. Primul și ultimul praznic împărătesc sunt închinare Maicii Domnului. Astfel, anul bisericesc începe cu Nașterea Maicii Domnului, sărbătorită pe 8 septembrie și se încheie cu Adormirea Maicii Domnului, prăznuită pe 15 august. Vedem în calendar, că în ajunul praznicelor împărătești nu se fac nunți. Și aceasta, pentru că în ajunul praznicelor mari, în biserici se oficiază slujba Vecerniei unită cu Litia, iar în mănăstiri se face priveghere. Din punct de vedere practic, există riscul să se suprapună nunta, cu acest program liturgic foarte încărcat. Apoi, toți credincioșii trebuie să participe la fiecare Sfântă Liturghie, mai ales la praznicile împărătești. Și aici sunt așteptați, cu precădere, tinerii. Dacă nunta s-ar oficia în ajunul praznicului ei, întreaga familie s-ar pregăti pentru nuntă, în loc să se pregătească pentru venirea la Sfânta Liturghie. Există riscul de a da întâietate unei plăceri trupești, în fața unei bucurii duhovnicești. Este

de preferat ca în aceste mari sărbători să ne spovedim și să ne împărtășim. Chiar dacă ignorăm oboseala și venim la Sfânta Liturghie după o petrecere, nu suntem vrednici de Sfânta Euharistie. Nu mai vorbim de tinerii căsătoriți care își consumă seara nunții și nu pot să se mai împărtășească. Totul este legat de practica liturgică, pentru că în relația cu Mântuitorul Hristos, suntem chemați la desăvârșire. Și această chemare se face voit de fiecare dintre noi, cu un anumit efort duhovnicesc, în care nu trebuie să ratăm prăznuirea sărbătorilor, mai ales a praznicelor împărătești. Și pentru că tot am vorbit de nunți și de trăirea duhovnicească a mirilor, cred că este o mare diferență între doi tineri care se împărtășesc la Sfânta Liturghie și apoi se cunună purtând pe cap acele cununii ce reprezintă fecioria lor, așteptând în rugăciune nașterea de prunci, și doi tineri care și-au consumat de mult tinerețea în diferite relații, pierzând cununa fecioriei, nemaifiind vrednici de unirea curată și sfântă cu Hristos prin Sfânta și Dumnezeiasca Euharistie. Am scris acestea, mai ales, pentru cei care cer oficierea nunților în ajunul sărbătorilor. Ele sunt amintite în calendarul creștin ortodox, dar și la avizierul bisericii, inclusiv pentru anul 2014.

1 SEPTEMBRIE ÎNCEPUTUL ANULUI BISERICESC

Ciprian Apintilieseii

În sinaxarul zilei de 1 septembrie se spune că această dată marchează "începutul Indictului, adică anul nou bisericesc". Această rânduială a fost așezată de către Părinții prezenți la Sinodul I Ecumenic din anul 325, când Sfântul Împărat Constantin cel Mare, care a și prezidat desfășurarea lucrărilor acestui Sinod, a considerat de cuviință să păstreze continuitatea cu legea romană privitoare la stabilirea Indictului în ziua de 1 septembrie. Dar ce este Indictul? Împăratul roman Cezar Augustus este cel care a rânduit, pentru prima dată, ziua sa de naștere ca început al Indictului. E vorba de o perioadă de 15 ani, împărțită pe trei grupe a câte cinci ani, pe parcursul cărora trebuiau colectate din întreg imperiul toate impozitele și cele necesare pentru armată. Puțin mai târziu, romanii au mutat începutul Indictului la data de 1 septembrie, dată care marca și începutul anului civil și care amintea de biruința lui Augustus împotriva lui Antoniu și Cleopatra. Cu toate acestea, rânduiala începutului anului bisericesc în data de 1 septembrie nu este numai de sorginte romană. Ea face trimitere, în aceeași măsură, la obiceiurile moștenite din tradiția

(continuare pe pagina 4)

Vechiului Testament. Evreii își încep anul bisericesc la 1 septembrie, considerând această zi ca moment al începutului creării lumii, iar în vechime, aceasta era zi de odihnă și se aduceau jertfe spre arderea de tot. Mai sunt și alte motive pentru care luna septembrie se bucură de o cinstită deosebită la evrei: se crede că în această lună apele potopului au scăzut și corabia lui Noe s-a oprit pe muntele Ararat, s-a început construirea Cortului Domnului, etc. În ambele culturi, romană și evreiască, luna septembrie marca un moment al începuturilor. În acest înțeles, trebuie să consemnăm și aportul creștinismului la semnificația deosebită a acestei sărbători. De-a lungul secolelor, mai precis, de prin secolul VIII, Biserica a început să comemoreze în această zi începerea activității publice

a Mântuitorului Hristos, adică acel moment în care Domnul a intrat în Sinagoga iudeilor și, oferindu-I-se cartea profetului Isaia, El a citit din Is. 61, 1-2, un text care face referire la venirea Sa în lume. Întregul an bisericesc nu este o suită aleatorie de sărbători care amintesc de evenimente dispersate din viața și activitatea Mântuitorului Hristos, ci este reiterarea fidelă și concretă a vieții Sale, de către comunitatea credincioșilor. Fiecare dintre noi poate simți cum trăiește și participă la acele evenimente împreună cu Hristos, cum este făcut, prin Duhul Sfânt, un contemporan al acelor momente hristice. Astfel, putem înțelege motivul pentru care Biserica a așezat această sărbătoare la data de 1 septembrie, când se face începutul noului an bisericesc.

DONAȚII SAU CONTRACTE DE SPONSORIZARE ÎN PROCESUL RESTAURĂRII

pr. paroh Mihai Gojgar

Biserica Sfântul Dumitru este în proces de restaurare majoră. Mă adresez dumneavoastră, ca unor prieteni ai acestui lăcaș. Cheltuielile depășesc posibilitățile noastre materiale. Proiectanții, diriginții, utilitățile, în afară de costurile propriu-zise ale restaurării, sunt de 1500 euro lunar. Enorm, pentru o parohie mică și foarte puțin susținută material. De aceea, dacă aveți posibilitatea unor donații sau încheierii unor contracte de sponsorizare care să fie scăzute din impozitele dumneavoastră, ne-am bucura să ne sprijiniți. Orice sumă este folositoare. Toate sumele vor fi înregistrate, se vor oferi chitanță și contract semnat. Numele firmei sau donatorului vor fi promovate pe toate căile de comunicare ale parohiei (site, ziar, avizier). Dar, mai important, vă vom fi recunoscători. Cu speranța că ați înțeles demersul nostru, cu siguranța prieteniei dumneavoastră, aștept să dați un semn pozitiv acestei solicitări. Contractul de sponsorizare și alte informații necesare din punct de vedere al legislației în vigoare, pot fi obținute la biserică sau scriind la adresa de email: mihaigojgar@yahoo.com

Redacția:

Coordonator: Pr. Mihai Gojgar

Redactor-șef: Teodora Popțean

Tehnoredactare: Emanuel Tudor

Vă invităm să urmăriți activitatea Bisericii Sf. Dumitru – Poșta pe site-ul:

Programul serilor catehetice august 2013

26. 08. 2013 - Părintele duhovnic. Rolul și importanța sa în viața creștinului; Cap. 20 din Evanghelia de la Marcu

<http://sfantuldumitruposta.ro>

Ne-am bucura să ne trimiteti păreri, idei și răspunsuri, accesând paginile: **Predici / Oameni / Ce-i de făcut / Cum poți ajuta**

De asemenea, pe site veți putea găsi toate numerele din "Dimitrios" în variantă digitală, rezumatele serilor catehetice și multe altele.

Vă așteptăm cu nerăbdare!

RO 02 RZBR 0000 0600 1219 1317 – LEI
RO 18 RZBR 0000 0600 1435 9658 – EURO
RO 93 RZBR 0000 0600 1435 9666 – USD
Raiffeisen Bank, Agenția Decebal.

Pentru a primi varianta originală a revistei "Dimitrios" trimiteți un mail la adresa revista.dimitrios@yahoo.com cu titlul "ABONARE"

Oricine este dornic să scrie și să contribuie cu articole pentru revista "Dimitrios" este binevenit! Dacă aveți gânduri și idei pe care le considerați potrivite pentru a apărea în "Dimitrios" înșirați-le într-un articol de 300-400 de cuvinte și trimiteți-l la adresa revista.dimitrios@yahoo.com. În cel mai scurt timp posibil vă vom anunța dacă este potrivit și în ce număr urmează să fie publicat! Bine primite vor fi toate cuvintele menite să ne îndrepte, mângâie, sfătuiască, laude, critice. Vă mulțumim!

Biserica Sf. Dumitru – Poșta

Str. Franceză Nr.1
Sector 3, București
0727 394 631

Program liturgic

Duminică 8.30 – Utrenia și Sf. Liturghie
Luni 18.00 – Program de spovedanie
19.00 – Seară Catehetică
Miercuri 18.00 – Sfânta taină a Maslului
Vineri 18.00 – Acatist
Sâmbătă 10.00 - Parastas